

คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๑/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุบลราชธานี

วันที่ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { เด็กหญิงนันทยา หนูแก้ว ผู้ฟ้องคดี
โดยว่าที่ร้อยตรี มนตรี หนูแก้ว ผู้แทนโดยชอบธรรม
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียน โดยกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนดังกล่าวได้จัดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ รวมทั้งผู้ฟ้องคดี ไปทัศนศึกษาที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ขณะที่ทัศนศึกษาที่โรงเรียนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ประสบอุบัติเหตุถูกไฟฟ้าช็อต ได้รับบาดเจ็บสาหัส ผู้ฟ้องคดีถูกส่งเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลวิภาวดี กรุงเทพมหานคร โดยแพทย์ได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อต หมดสติ มีอาการสมองขาดออกซิเจน เยื่อหุ้มสมองอักเสบ ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลม่วงสามสิบตั้งแต่วันที่ ๖ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีรักษาตัวอยู่ที่บ้าน ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถช่วยเหลือ

/ตัวเอง...

ตัวเองได้ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลาเพื่อให้ความช่วยเหลือทั้งในการรับประทานอาหารผ่านท่อสายยางให้อาหาร การกระทำของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการและโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานที่โรงเรียนทั้งสองแห่งสังกัดอยู่จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้ (๑) ค่ารักษาพยาบาลส่วนเกินจากสิทธิการรักษาพยาบาลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ดังนี้ (๑.๑) ค่าเวชภัณฑ์และค่าแพทย์นิติเวชเป็นเงิน ๑,๐๘๒ บาท (๑.๒) ค่าอุปกรณ์ตกแต่งห้องพักที่ในบ้านเป็นเงิน ๑,๔๘๓.๕๐ บาท ค่าตู้และอ่างเป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท ค่าเตียงผู้ป่วย ๓ ไกร์ หัวท้าย ABS รวาลไลต์ M&A เป็นเงิน ๑๙,๖๙๕ บาท ค่าเฟอร์นิเจอร์เป็นเงิน ๓,๒๘๐ บาท ค่าฉลากกันห้องเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท ค่าเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำน้ำอุ่นเป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท ค่าสายดูดเสมหะเป็นเงิน ๒,๘๙๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖,๘๓๕.๕๐ บาท (๒) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดีต้องใช้ในการรักษาและพยาบาลอาการบาดเจ็บรวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นในการพักฟื้นร่างกาย และต้องผ่าตัดเพื่อเปลี่ยนกะโหลกศีรษะใหม่ ทั้งต้องรักษาต่อเนื่องต่อไปอีกไม่น้อยกว่า ๒ ปี เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองด้วยการลุกนั่งและรับประทานอาหารเองได้ โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๔๐,๐๐๐ บาท (๓) ค่าขาดประโยชน์ที่มารดาของผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ รวม ๙๐ วัน โดยมารดาของผู้ฟ้องคดีมีอาชีพรับจ้างทั่วไปค่าจ้างวันละประมาณ ๓๕๐ บาท เป็นเงิน ๓๑,๕๐๐ บาท (๔) ค่าเสียโอกาสในการสอบเลื่อนชั้นจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เลื่อนชั้นเป็นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (๕) ค่าเสียโอกาสในการเรียนหนังสือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เป็นเงินจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท (๖) ค่าเสียโอกาสในการทำมาหากินได้หากสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาเงินเดือนขั้นต่ำ ๑๕,๐๐๐ บาท ระยะเวลาการทำงาน ๓๐ ปี เป็นเงินจำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท (๗) ค่าเยียวยาสภาพจิตใจของบิดามารดาและบุคคลในครอบครัว เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ (๘) ค่าอุปการะเลี้ยงดูของผู้ปกครองซึ่งดูแลผู้ฟ้องคดีมากกว่า ๑๔ ปี ๘ เดือน ประมาณปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๙๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐,๙๐๘,๓๓๕.๕๐ บาท

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน ๑๐,๙๐๘,๓๓๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๒๔๘,๗๙๙.๗๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๑,๑๕๗,๑๓๕.๒๑ บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐,๙๐๘,๓๓๕.๕๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ดำเนินคดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด ศาลมีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีโดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี เป็นโรงเรียนในเครือข่ายคู่พัฒนาของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๐๘/ว๑๔๐๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ แจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนในเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการว่า ตามที่โรงเรียนในเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ทั้ง ๑๗ โรงเรียน จัดโครงการนิทรรศการ OCOP - OSOP ร่วมกัน ซึ่งในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดวันจัดนิทรรศการดังกล่าวระหว่างวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ชื่องาน “นวัตกรรมสร้างนวัตกรรม นำสู่อนาคต” จึงให้ทุกโรงเรียนแจ้งชื่อกิจกรรม โครงการ ล่วงหน้า พร้อมจำนวนคนเข้าร่วมงานภายในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี โดยนาย [REDACTED] หัวหน้างานห้องเรียนพิเศษ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓ ขออนุญาตจัดค่ายนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์และนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ในระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามตารางกิจกรรมที่นำเสนอ ซึ่งเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานีแล้ว ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ อย่างเคร่งครัด โดยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙.๒๘/๑๐๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ ขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙/๓๔๒ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ อนุญาตให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี นำนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ ซึ่งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙.๒๘/ว ๑๓๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ขออนุญาตผู้ปกครองนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และนาย [REDACTED] บิดาของผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมกิจกรรมได้ จากนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มีคำสั่งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ที่ ๐๒๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ให้ข้าราชการครูและลูกจ้างประจำจำนวน ๘ คน ไปราชการเพื่อนำนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวในระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงไฟฟ้า ลำตะคองชลภาวัฒนา เขื่อนลำตะคอง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดปทุมธานี และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สำหรับการจัดให้มีการประกันภัยการเดินทางแก่นักเรียน

/ตามข้อ...

ตามข้อ ๗ (๗) ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยวิธีการพานักเรียน และนักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้จัดให้มีการประกันภัยเป็นรายปีการศึกษากับบริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด โดยมีระยะเวลาประกันภัย ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ นั้น คณะครูและนักเรียนได้เดินทางออกจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี เวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ถึงโรงไฟฟ้าลำตะคองชลภาวัฒนา จังหวัด นครราชสีมา เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา รับฟังวิทยากรบรรยายความเป็นมาของการก่อตั้งโรงไฟฟ้า ลำตะคองชลภาวัฒนาและเข้าเยี่ยมชมโรงไฟฟ้า และเดินทางถึงโรงแรมคลองสีริสอร์ท เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา ต่อมา ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๓ คณะครูและนักเรียนได้เดินทางถึง พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ จังหวัดปทุมธานี เวลา ๐๗.๓๐ นาฬิกา เข้าชมพิพิธภัณฑ์ ธรรมชาติวิทยาและพิพิธภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ จากนั้น เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ได้เข้าห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ โดยห้องเรียนที่ ๑ ฝึกเทคนิค ในวิชาฟิสิกส์เรื่องการหาค่าการหักเหของแสง และห้องเรียนที่ ๒ ฝึกเทคนิคในวิชาเคมี เรื่องการผสมสารเคมี และเดินทางถึงโรงแรมคลองสีริสอร์ท เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา สำหรับ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ นั้น คณะครูและนักเรียนได้เดินทางถึงโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา ก่อนลงจากรถครูได้ชี้แจงแนวทางการปฏิบัติตัวในการเข้าร่วม กิจกรรมในครั้งนี้โดยเน้นย้ำให้นักเรียนเข้าศึกษาโครงการจำนวน ๓ โครงการ เป็นอย่างน้อย ให้ระมัดระวังสิ่งของมีค่าที่นำติดตัวมาและให้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของครูและเจ้าหน้าที่ ผู้จัดงานอย่างเคร่งครัด ต่อมา เวลา ๐๗.๔๕ นาฬิกา นักเรียนรับประทานอาหารเช้าที่โรงอาหาร ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จากนั้น เข้าร่วมกิจกรรมและร่วมพิธีเปิดโดยนาย [REDACTED] เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อถึงเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ครูที่ปรึกษาโครงการได้เตรียมนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน ๖ โครงการ ในระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีและเพื่อนจำนวน ๒ คน ได้เดินชมกิจกรรมแล้วบางส่วนและได้มานั่งพักผ่อน ที่ด้านหลังบูธแสดงผลงานของโรงเรียนบริเวณบันไดทางขึ้นลงอาคารเรียน ซึ่งมีเหล็กยาว จำนวน ๒ เส้น ยื่นออกจากโครงสร้างของบูธ โดยเหล็ก ๒ เส้น ดังกล่าวห่างกันประมาณ ๑ เมตร กระทั่งเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ครูได้แบ่งกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไป และ กลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอโครงการ โดยกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไปได้แนะนำให้นักเรียนไปรวมกัน ที่หน้าเวทีซึ่งกำลังเตรียมความพร้อมสำหรับพิธีเปิดงาน ส่วนกลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอโครงการ ได้เตรียมความพร้อมโดยนำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทางด้านหลังอาคารเรียนที่ใช้เป็นสถานที่ จัดบูธ เมื่อถึงเวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา ในขณะที่กำลังมีพิธีเปิดงานนั้น ผู้ฟ้องคดีและเพื่อน ซึ่งกำลังจะลุกขึ้นออกจากที่นั่ง ปรากฏว่ามีมือของผู้ฟ้องคดีได้สัมผัสกับเหล็กที่ยื่นออกมาทาง

/ด้านหลัง...

ด้านหลังบูธดังกล่าวและถูกไฟฟ้าช็อต เพื่อน ๆ ได้ใช้เท้าเขี่ยเหล็กออก ผู้ฟ้องคดีได้ล้มลงและมีนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการวิ่งไปที่ห้องพยาบาลแจ้งครูว่ามีนักเรียนถูกไฟฟ้าช็อต โดยแจ้งนาย [REDACTED] ข้าราชการครู ซึ่งกำลังฝึกซ้อมนักเรียนอยู่บริเวณด้านข้างอาคาร นาย [REDACTED] ได้รับวิ่งมาดูเห็นผู้ฟ้องคดีล้มลงและหมดสติแล้ว จึงรีบวิ่งไปที่หน้าบูธเพื่อไปแจ้งครูคนอื่น ๆ เพื่อมาช่วยกันปฐมพยาบาล นาง [REDACTED] ข้าราชการครู ได้ปฐมพยาบาลในเบื้องต้น และในระหว่างนั้นครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการได้เรียกรถพยาบาลของโรงพยาบาลวิภาวดีมารับตัวผู้ฟ้องคดีไปรักษา ในขณะที่ปฐมพยาบาลผู้ฟ้องคดีนั้น นาย [REDACTED] ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี นางสาว [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] รองผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้ให้การดูแลผู้ฟ้องคดีอย่างใกล้ชิด การปฐมพยาบาลใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที รถพยาบาลของโรงพยาบาลวิภาวดีได้มารับตัวผู้ฟ้องคดีไปรักษาโดยมีนาย [REDACTED] นางสาว [REDACTED] นางสาว [REDACTED] ข้าราชการครู นั่งไปกับรถพยาบาลด้วย เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา โรงพยาบาลวิภาวดีได้ติดต่อผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเพื่อขออนุญาตรักษาผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีทราบว่าเกิดเหตุไฟฟ้าช็อตผู้ฟ้องคดีและมีการกู้ชีพผู้ฟ้องคดีให้หายใจ (Cardiopulmonary resuscitation (CPR)) ณ สถานที่เกิดเหตุและขณะอยู่บนรถพยาบาล เมื่อถึงโรงพยาบาลได้ทำการใส่ท่อระบายน้ำในสมอง (Endotracheal Tube (On ET tube)) และรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นผู้ป่วยในชั้นวิกฤต (admit ICU) เวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา นาย [REDACTED] ได้ติดตามไปดูแลผู้ฟ้องคดีที่โรงพยาบาลวิภาวดีและได้ติดต่อไปยังผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดี เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา โรงพยาบาลวิภาวดีได้ติดต่อไปยังผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตผ่าตัดสมอง เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเดินทางมาถึงโรงพยาบาลวิภาวดี โดยโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้อำนวยความสะดวกจัดเตรียมเที่ยวบินจากสนามบินอุบลราชธานีถึงสนามบินดอนเมือง และได้จัดเตรียมรถตู้ไปรับมาที่โรงพยาบาลวิภาวดีโดยเร็วที่สุด และได้จัดหาที่พักพร้อมรถตู้รับส่งระหว่างโรงพยาบาลวิภาวดีกับที่พักให้กับผู้ปกครองตลอดระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลวิภาวดี เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา บิดาของผู้ฟ้องคดีได้เข้าสังเกตการณ์สถานที่เกิดเหตุ ณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และได้พบนาย [REDACTED] ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และพลอากาศตรี หม่อมหลวง [REDACTED] นายกสมาคมผู้ปกครองโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ พร้อมกันนั้นได้ทำพิธีเรียกขวัญเพื่อให้ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเกิดความสบายใจ เวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา บิดาของผู้ฟ้องคดีพร้อมด้วยนาย [REDACTED] กรรมการบริษัท [REDACTED] ผู้รับจ้างติดตั้งบูธ นาย [REDACTED]

/วงศ์คุณ...

[redacted] ช่างไฟฟ้า นาย [redacted] รองผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และนาย [redacted] ได้ไปลงบันทึกประจำวันที่สถานีตำรวจนครบาลประเวศ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา โดยโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้นำผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเข้าพักที่โรงแรมบีทู ศรีนครินทร์ กรุงเทพฯ และเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ในช่วงเช้าคณะผู้บริหารและครูที่ปรึกษาได้นำผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเดินทางไปยังโรงพยาบาลวิภาวดีเพื่อเยี่ยมดูอาการของผู้ฟ้องคดีในห้องไอซียู และได้สอบถามความคืบหน้าในการรักษากับแพทย์ ในระหว่างรอเข้าเยี่ยม เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา นาย [redacted] และครูที่ปรึกษาได้นำผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีไปสักการะพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า ถนนราชดำเนิน ในช่วงบ่ายคณะผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา พร้อมด้วยผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีได้เข้าเยี่ยมผู้ฟ้องคดีที่ห้องไอซียู พบว่ายังมีอาการแทรกซ้อน มีการชักเกร็ง แพทย์ผู้ทำการรักษาได้อธิบายอาการของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ โดยในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลวิภาวดี นั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้ให้ความช่วยเหลือดูแลบุคคลในครอบครัวของผู้ฟ้องคดีที่อยู่ทางบ้าน ซึ่งประกอบด้วยน้องของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓ คน ตาและยายที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน โดยนาย [redacted] รองผู้อำนวยการ และคณะครูได้เดินทางไปให้กำลังใจครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ต่อมา ในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการรักษาโดยการผ่าตัดสมอง (bilateral craniectomy) จากนั้น ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการตรวจสมอง (CT Brain) พบว่าสมองบวม (brain edema) แพทย์ได้รักษาโดยการใส่สายระบายน้ำในโพรงสมอง (V-P Shunt) และรักษาตัวตามอาการมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แพทย์ได้ให้ความเห็นว่าสามารถเคลื่อนย้ายผู้ฟ้องคดีเพื่อมารักษาตามสิทธิที่โรงพยาบาลใกล้บ้านได้ จึงได้ส่งตัวผู้ฟ้องคดีมารักษาตัวต่อที่โรงพยาบาลม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี หลังจากผู้ฟ้องคดีกลับมารักษาตัวที่จังหวัดอุบลราชธานีแล้ว โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และผู้รับจ้างติดตั้งบูธงานนิทรรศการได้ช่วยเหลือดูแลผู้ปกครองและผู้ฟ้องคดีโดยมอบเงินค่าใช้จ่ายจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีอย่างสม่ำเสมอทุก ๆ เดือน กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกระทำให้บาดเจ็บหรือประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อตจนได้รับอันตรายสาหัส อันเป็นเหตุละเมิดตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้น การนำนักเรียนไปเข้าค่ายวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์และเข้าร่วมกิจกรรม OCOP - OSOP ในระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้ปฏิบัติตาม

/ระเบียบ...

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ อย่างครบถ้วน และในการจัดกิจกรรมเข้าค่ายนั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการได้ทำสัญญาเลขที่ ๑๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ จ้างบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล เป็นผู้รับจ้างให้บริการเช่าบูธพร้อมติดตั้งเพื่อแสดงผลงานนักเรียน และเป็นผู้ดำเนินการ ในด้านเทคนิค วิธีการต่าง ๆ ตลอดจนงาน โดยข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของสัญญาจ้าง ได้กำหนด ความรับผิดชอบของผู้รับจ้างว่า ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ ความเสียหาย หรือ ภัยอันตรายใด ๆ อันเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย จากการกระทำของลูกจ้างของผู้รับจ้าง ซึ่งจากพฤติการณ์ที่กล่าวมานั้น เห็นได้ว่า โรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการในการนำนักเรียนไปนอกสถานศึกษา และได้ใช้ ความระมัดระวัง กำกับ ดูแล การจัดกิจกรรมเข้าค่ายตามวิสัยและพฤติการณ์เยี่ยงวิญญูชน พอสมควรแก่เหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้องและผู้ถูกฟ้องคดีมีความท่างไกลกับผลที่เกิด เป็นอย่างยิ่ง ไม่มีขั้นตอนใดที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีความเชื่อมโยงหรือชี้ให้เห็นได้ว่ามีเจตนาหรือ ได้กระทำการใดอันเป็นการประมาทจนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อตจนได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งเหตุละเมิดเกิดจากเหล็กที่ยื่นออกมาทางด้านหลังของบูธยาวประมาณ ๑.๕๐ เมตร ผู้ฟ้องคดี และเพื่อน ๆ ได้ไปนั่งพักผ่อนโดยไม่ทราบว่ามีกระแสไฟฟ้ารั่วอยู่ในบริเวณนั้น เมื่อเอื้อมมือ ไปสัมผัสกับเหล็กดังกล่าวโดยบังเอิญจึงทำให้ได้รับอุบัติเหตุถูกไฟฟ้าช็อต ซึ่งเหล็กดังกล่าว เป็นของผู้รับจ้างให้เช่าบูธ เหตุละเมิดจึงเกิดจากการกระทำของผู้รับจ้าง ไม่ใช่ความประมาทของ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีหรือของผู้ถูกฟ้องคดี พฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็น การกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจำนวน ๑๑,๑๕๗,๑๓๕.๒๑ บาท นั้น นับแต่วันที่เกิดเหตุโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี โรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความช่วยเหลือครอบครัวและ ญาติของผู้ฟ้องคดีมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งชดใช้ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้จ่าย ไปในการรักษาพยาบาล โดยได้รวบรวมเงินจากแหล่งต่าง ๆ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นค่าใช้จ่ายและ ค่าเสียหาย ดังนี้ (๑) สมาคมผู้ปกครองและครูศรีปทุมพิทยาคารและเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มอบเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังนี้ (๑.๑) ค่าอาหารและค่าพาหนะจำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท (๑.๒) ค่าห้องพิเศษ ค่าอาหาร และค่าพาหนะจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท (๑.๓) ค่ารักษา ที่โรงพยาบาลวิภาวดี (ส่วนเกิน) จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท (๑.๔) ค่ายากระตุ้นการทำงาน ของสมอง Cerebrolysin จำนวน ๓๔,๘๐๐ บาท และ (๑.๕) ค่าอุปกรณ์การแพทย์สำหรับผู้ ป่วยจำนวน ๑๗,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท (๒) สมาคมครูโรงเรียน

/เตรียมอุดม...

เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้บริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายประจำเดือน ดังนี้ (๒.๑) เงินช่วยเหลือเดือนเมษายน ๒๕๖๓ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท (๒.๒) ค่าห้องพิเศษ จำนวน ๗๐๐ บาท (๒.๓) เงินช่วยเหลือเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐,๗๐๐ บาท (๓) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการและผู้รับจ้างเดินระบบสายไฟในการจัดนิทรรศการได้มอบเงินเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายประจำเดือน ดังนี้ (๓.๑) เงินช่วยเหลือประจำเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ เดือนละ ๘,๕๐๐ บาท จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รวมเป็นเงิน ๕๑,๐๐๐ บาท (๓.๒) ผู้รับจ้างได้มอบเงินช่วยเหลือเดือนเมษายน ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๕๐๐ บาท เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท (ที่ถูกคือ ๖,๕๐๐ บาท) เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๕๐๐ บาท เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๕๐๐ บาท เดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๕๐๐ บาท และเดือนกันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๖,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๙,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๐,๐๐๐ บาท (๔) เงินช่วยเหลือจากบริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงินที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ผู้รับจ้าง และบริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด ได้ส่งมอบให้แก่ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๒๐,๗๐๐ บาท ซึ่งถือเป็นการให้ความช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายรายเดือน และให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมพอสมควรแก่เหตุแล้ว ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องมานั้นผู้ถูกฟ้องคดี โดยโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้ชดใช้ให้แล้วบางรายการ ตามที่กล่าวมาข้างต้น สำหรับค่าเสียหายในส่วนอื่นที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง ได้แก่ (๑) ค่าอุปกรณ์ ตกแต่งห้องพักที่บ้านพักอาศัย เช่น ค่าตู้ซิงค์ ชั้นกระเบื้องและโต๊ะพับ เติงและเฟอร์นิเจอร์ นั้น เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าเสียหายที่เป็นผลมาจากการกระทำละเมิด อีกทั้งมิใช่ค่าใช้จ่ายโดยตรงในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จึงไม่อาจเรียกได้ และสูงเกินความเป็นจริง (๒) ค่ารักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นในการพักฟื้นร่างกาย และต้องผ่าตัดเพื่อเปลี่ยนกะโหลกศีรษะใหม่ ทั้งต้องรักษาต่อเนื่องต่อไปอีก ไม่น้อยกว่า ๒ ปี เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองด้วยการลุกนั่งและรับประทานอาหารเองได้ โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๔๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นค่ารักษาพยาบาลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่ผู้ฟ้องคดีประมาณเอาเอง โดยไม่มีเอกสารหลักฐานในการอ้างอิง ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจึงยังไม่เกิดขึ้นและสูงเกินความเป็นจริง (๓) ค่าขาดประโยชน์ที่มารดาของผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓ รวม ๙๐ วัน โดยมารดาของผู้ฟ้องคดีมีอาชีพรับจ้างทั่วไปค่าจ้างวันละประมาณ ๓๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๑,๕๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกับผู้รับจ้างติดตั้งบูธได้ชดเชยให้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเป็นรายเดือนแล้วตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๓ ถึงกันยายน ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๑๒๐,๗๐๐ บาท ซึ่งมารดาผู้ฟ้องคดีมีรายได้จากค่าจ้างวันละ ๓๕๐ บาท เมื่อคำนวณค่าขาดประโยชน์จากเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ คิดเป็นเงินประมาณ ๙๔,๕๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชดใช้เป็นเงินรวมจำนวน ๑๒๐,๗๐๐ บาท จึงมากกว่าที่มารดาของผู้ฟ้องคดีเสียหาย ค่าเสียหายดังกล่าวจึงไม่อาจเรียกได้ (๔) ค่าเสียโอกาสในการสอบเลื่อนชั้นจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เป็นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียโอกาสในการเรียนหนังสือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เป็นเงินจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นค่าเสียหายที่ไม่มีกฎหมายให้เรียกได้ อีกทั้งหากผู้ฟ้องคดีไม่เกิดอุบัติเหตุขึ้น ค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนดังกล่าว บิดาและมารดาของผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นผู้รับภาระอยู่แล้ว อีกทั้งค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิใช่ค่าเสียหายที่เกิดจากเหตุละเมิดโดยตรง เป็นค่าเสียหายที่ห่างไกลจากเหตุละเมิดมาก จึงไม่อาจเรียกได้ ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องมาโดยไม่มีหลักเกณฑ์หรือเอกสารอ้างอิง เป็นการคิดคำนวณเอาเอง และสูงเกินความเป็นจริง (๕) ค่าเสียโอกาสในการทำมาหาได้หากสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาเงินเดือนขั้นต่ำ ๑๕,๐๐๐ บาท ระยะเวลาการทำงาน ๓๐ ปี เป็นเงินจำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นค่าเสียหายในอนาคตที่ผู้ฟ้องคดีคิดคำนวณเอาเอง ไม่เป็นที่แน่นอนว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือไม่ และหากจบการศึกษาแล้วก็ไม่แน่ว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถได้รับเงินเดือนในอัตรา ๑๕,๐๐๐ บาท หรือไม่ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจึงสูงเกินความเป็นจริง (๖) ค่าเยียวยาสภาพจิตใจของบิดามารดาและบุคคลในครอบครัวเป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นค่าเสียหายทางจิตใจที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เรียกได้ อีกทั้งเป็นค่าเสียหายที่เยียวยาบิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวของผู้ฟ้องคดี มิใช่เยียวยาผู้ฟ้องคดี และไม่ใช่ว่าค่าเสียหายที่เกิดจากละเมิดโดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายดังกล่าวได้ และสูงเกินความเป็นจริง และ (๗) ค่าอุปการะเลี้ยงดูของผู้ปกครองซึ่งดูแลผู้ฟ้องคดีมากกว่า ๑๔ ปี ๘ เดือน ประมาณปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๙๖๐,๐๐๐ บาท นั้น ค่าเสียหายดังกล่าวเมื่อเฉลี่ยเป็นรายเดือน เดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับรายได้ขั้นต่ำของผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้วในอัตราเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วผู้ฟ้องคดีไม่น่าจะสามารถส่งเสียเลี้ยงดูบิดาและมารดาได้สูงถึงเดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท และเป็นค่าเสียหายในอนาคตซึ่งไม่แน่นอนว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถส่งเสียบิดาและมารดาได้ตามจำนวนที่ฟ้องหรือไม่ เมื่อพิจารณาฐานानุรูปของผู้ฟ้องคดีรวมทั้งบิดาและมารดาของผู้ฟ้องคดีแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายดังกล่าวจึงสูงเกินความเป็นจริง ดังนั้นค่าเสียหายบางรายการดังกล่าวข้างต้นผู้ถูกฟ้องคดีได้ชดใช้ให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว บางรายการมิใช่ค่าเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบ ค่าเสียหายที่

ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องทั้งสิ้นจำนวน ๑๐,๙๐๘,๓๓๕.๕๐ บาท นั้น สูงเกินความเป็นจริง ขอให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำฟ้องเพิ่มเติม คำให้การ และคำคัดค้านคำให้การแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นโรงเรียนในเครือข่ายคู่พัฒนาของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งโรงเรียนในเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน ๑๗ แห่ง ได้กำหนดจัดโครงการนิทรรศการ OCOP - OSOP ร่วมกันในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ชื่อโครงการ “นวัตกรรมสร้างนวัตกรรม นำสู่อนาคต” โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙.๒๘/๑๐๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ขออนุญาตพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙/๓๔๒ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี อนุญาตให้ครูนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ ต่อมา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๙.๒๘/ว ๑๓๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงผู้ปกครองของนักเรียน ขออนุญาตนำนักเรียนเข้าค่ายนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์และการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว จากนั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้มีคำสั่ง ที่ ๐๒๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ อนุมัติให้ข้าราชการครูไปราชการนำนักเรียนเข้าค่ายนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์และการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งนาย [REDACTED] บิดาของผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ จากนั้นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้นำนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และในการจัดกิจกรรมเข้าค่ายนั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการได้ทำสัญญาเลขที่ ๑๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ จ้างบริษัท [REDACTED] เป็นผู้รับจ้างให้บริการเช่าบูธพร้อมติดตั้งเพื่อแสดงผลงานนักเรียน และเป็นผู้ดำเนินการในด้านเทคนิค วิธีการต่าง ๆ ตลอดงาน ในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา คณะครูและนักเรียนได้เดินทางถึงโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เวลา ๐๗.๔๕ นาฬิกา ในระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีและเพื่อน

/จำนวน...

จำนวน ๒ คน ได้เดินชมกิจกรรมแล้วบางส่วนและได้มานั่งพักผ่อนที่ด้านหลังบูธแสดงผลงานของโรงเรียนบริเวณบันไดทางขึ้นลงอาคารเรียน ซึ่งมีเหล็กยาวจำนวน ๒ เส้น ยื่นออกจากโครงสร้างของบูธ โดยเหล็ก ๒ เส้นดังกล่าวห่างกันประมาณ ๑ เมตร กระทั่งเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ครูได้แบ่งกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไป และกลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอโครงการ โดยกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไปได้แนะนำให้นักเรียนไปรวมกันที่หน้าเวทีซึ่งกำลังเตรียมความพร้อมสำหรับพิธีเปิดงาน ส่วนกลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอโครงการได้เตรียมความพร้อมโดยนำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทางด้านหลังอาคารเรียนที่ใช้เป็นสถานที่จัดบูธเมื่อถึงเวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา ในขณะที่กำลังมีพิธีเปิดงานนั้น ผู้ฟ้องคดีและเพื่อนซึ่งกำลังจะลุกขึ้นออกจากที่นั่ง ปรากฏว่ามือของผู้ฟ้องคดีได้สัมผัสกับเหล็กที่ยื่นออกมาทางด้านหลังบูธดังกล่าว และถูกไฟฟ้าช็อต เพื่อน ๆ ได้ใช้เท้าเขี่ยเหล็กออก ผู้ฟ้องคดีล้มลงและมีนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการวิ่งไปที่ห้องพยาบาลแจ้งครูว่ามีนักเรียนถูกไฟฟ้าช็อต และมีการแจ้งนาย [REDACTED] ข้าราชการครู โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ซึ่งกำลังฝึกซ้อมนักเรียนอยู่บริเวณข้าง ๆ อาคาร นาย [REDACTED] ได้รับวิ่งมาดูเห็นผู้ฟ้องคดีล้มลงและหมดสติแล้ว จึงรีบวิ่งไปที่หน้าบูธการจัดการแสดงของโรงเรียนเพื่อไปแจ้งครูคนอื่น ๆ เพื่อมาช่วยกันปฐมพยาบาล นางสาวสุนทรี กีฬา ข้าราชการครู ได้ปฐมพยาบาลในเบื้องต้น และในระหว่างนั้นครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการได้เรียกรถพยาบาลของโรงพยาบาลวิภาวดีมารับตัวผู้ฟ้องคดีเพื่อไปรักษา เมื่อถึงโรงพยาบาล แพทย์ได้ทำการใส่ท่อระบายน้ำในสมอง (Endotracheal Tube (On ET tube)) และรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นผู้ป่วยในชั้นวิกฤต (admit ICU) ต่อมา ในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการรักษาผู้ฟ้องคดีโดยผ่าตัดสมอง จากนั้น ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการตรวจสมอง (CT Brain) พบว่าสมองบวม (brain edema) แพทย์ได้รักษาโดยการใส่สายระบายน้ำในโพรงสมอง (V-P Shut) และรักษาตัวตามอาการอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แพทย์ได้ให้ความเห็นว่าสามารถเคลื่อนย้ายผู้ฟ้องคดีเพื่อมารักษาตามสิทธิที่โรงพยาบาลใกล้บ้านของผู้ฟ้องคดีได้ โดยแพทย์ได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อต หมดสติ มีอาการสมองขาดออกซิเจน เยื่อหุ้มสมองอักเสบ ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลม่วงสามสิบตั้งแต่วันที่ ๖ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีรักษาตัวอยู่ที่บ้านและเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าเสียหายจำนวน ๑๐,๙๐๘,๓๓๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลใดครอบครองหรือควบคุมดูแลยานพาหนะอย่างใด ๆ อันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล บุคคลนั้นจะต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่ยานพาหนะนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั้นเอง และวรรคสอง บัญญัติว่า ความข้อนี้ให้ใช้บังคับได้ตลอดถึงบุคคลผู้มีไว้ในครอบครองของตน ซึ่งทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ หรือโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ หรือโดยอาการกลไกของทรัพย์สินนั้นด้วย มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้สถานศึกษาของรัฐเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยการพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา” หมายความว่า การที่หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมาย พานักเรียนและนักศึกษาไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานศึกษา ซึ่งอาจไปเวลาเปิดทำการสอนหรือไม่ก็ได้ หรือไปทำกิจกรรมการเดินทางไกลและการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด แต่ไม่รวมถึงการไปนอกสถานที่ตามคำสั่งในทางราชการ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้สถานศึกษาส่งคำขออนุญาต พร้อมโครงการที่จะพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตก่อนเดินทางไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ... วรรคสอง กำหนดว่า เอกสาร

/ประกอบ...

ประกอบการยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการ และเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ กิจกรรม รายชื่อหน่วยงานและผู้รับผิดชอบโครงการ รายชื่อผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุม ในการเดินทาง รายชื่อนักเรียนและนักศึกษาที่จะเดินทางไปนอกสถานศึกษา แผนที่สังเขป แสดงเส้นทางการเดินทาง แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ที่ไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรม เพื่อการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานทุกระยะ และแผนสำรองกรณีเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น

ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังนี้ (๑) ... (๔) ดูแลนักเรียนและนักศึกษาให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการเดินทางและ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การพานักเรียนและ นักศึกษาไปนอกสถานศึกษาทุกประเภทให้ปฏิบัติ ดังนี้ (๑) ... (๓) จัดให้มีระบบดูแลรักษา ความปลอดภัยตลอดช่วงเวลาจัดกิจกรรม (๔) จัดเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้มีความรู้ในด้านการ รักษาพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษาระหว่างกระทำกิจกรรม รวมทั้งจัดรถรับ – ส่ง กรณีมีเหตุฉุกเฉิน มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ อุบลราชธานี ได้ถูกไฟฟ้าช็อตจนได้รับบาดเจ็บสาหัสในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม ทางวิชาการ ณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้กระทำละเมิดในกรณีดังกล่าวหรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียน กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี อำเภอเมือง อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนในเครือข่ายคู่พัฒนาของ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งโรงเรียน ในเครือข่ายเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการจำนวน ๑๗ แห่ง ได้กำหนดจัดโครงการนิทรรศการ OCOP - OSOP ร่วมกันในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ชื่อโครงการ “นวัตกรรมสร้างนวัตกรรม นำสู่อนาคต” โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้นำผู้ฟ้องคดีและนักเรียนไปเข้าค่ายวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์และเข้าร่วมกิจกรรม ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไปกับคณะครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ จนกระทั่งวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วม

กิจกรรมที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เมื่อถึงเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ครูที่ปรึกษาโครงการ ได้เตรียมนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน ๖ โครงการ ในระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีและเพื่อน จำนวน ๒ คน ได้เดินชมกิจกรรมแล้วบางส่วนและได้มานั่งพักผ่อนที่ด้านหลังบูธแสดงผลงาน ของโรงเรียนบริเวณบันไดทางขึ้นลงอาคารเรียน ซึ่งมีเหล็กยาวจำนวน ๒ เส้น ยื่นออกจาก โครงสร้างของบูธ โดยเหล็ก ๒ เส้นดังกล่าวห่างกันประมาณ ๑ เมตร กระทั่งเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ครูได้แบ่งกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไป และกลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอ โครงการ โดยกลุ่มดูแลนักเรียนทั่วไปได้แนะนำให้นักเรียนไปรวมกันที่หน้าเวทีซึ่งกำลัง เตรียมความพร้อมสำหรับพิธีเปิดงาน ส่วนกลุ่มดูแลนักเรียนที่นำเสนอโครงการได้เตรียม ความพร้อมโดยนำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทางด้านหลังอาคารเรียนที่ใช้เป็นสถานที่จัดบูธ เมื่อถึงเวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา ในขณะที่กำลังมีพิธีเปิดงานนั้น ผู้ฟ้องคดีและเพื่อนซึ่งกำลังจะลุกขึ้น ออกจากที่นั่ง ปรากฏว่ามีมือของผู้ฟ้องคดีได้สัมผัสกับเหล็กที่ยื่นออกมาทางด้านหลังบูธดังกล่าว และถูกไฟฟ้าช็อต เพื่อน ๆ ได้ใช้เท้าเขี่ยเหล็กออก จากนั้น คณะครูได้ปฐมพยาบาลเบื้องต้น และได้เรียกรถพยาบาลของโรงพยาบาลวิภาวดีมารับตัวผู้ฟ้องคดีไปรักษา โดยแพทย์ได้ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อต หมดสติ มีอาการสมองขาดออกซิเจน เยื่อหุ้มสมองอักเสบ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว รับฟังได้เป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อต โดยมีกระแสไฟฟ้าไหลมาตาม เหล็กที่ยื่นออกมาทางด้านหลังบูธแสดงผลงานของนักเรียน จุดเกิดเหตุอยู่ในบริเวณโรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการซึ่งมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา มีหน้าที่ในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้กระแสไฟฟ้าซึ่งอยู่ภายในบริเวณโรงเรียน กระแสไฟฟ้าจึงอยู่ในความครอบครอง และรับผิดชอบของโรงเรียน กระแสไฟฟ้าถือเป็นทรัพย์สินอันตรายโดยสภาพ ตามมาตรา ๔๓๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ผู้ที่ครอบครองทรัพย์สินที่เกิดอันตรายได้โดยสภาพจึงต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากทรัพย์สินนั้น เว้นแต่ความเสียหายเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือความผิดของผู้เสียหายเอง และการที่ผู้ฟ้องคดี ถูกกระแสไฟฟ้าช็อตจนได้รับบาดเจ็บ จะฟังว่าเป็นเหตุสุดวิสัย ตามมาตรา ๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ได้ และจากข้อเท็จจริงดังกล่าว ถือไม่ได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีเอง นอกจากนี้ ตามวิสัยและพฤติการณ์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการจะต้องตรวจสอบสถานที่ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้มีความพร้อมและ ความปลอดภัย ตรวจสอบระบบกระแสไฟฟ้าที่ต้องใช้ในการจัดกิจกรรมและในบริเวณงาน ให้มีความพร้อมในการใช้งาน มีความปลอดภัย ติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร หรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติกรณีเกิดไฟรั่ว ไฟดูด หรือเกิดอุบัติเหตุ แต่จาก ข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการไม่ได้ดำเนินการ

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบสถานที่ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้มีความพร้อมและความปลอดภัย ตรวจสอบระบบกระแสไฟฟ้าที่ต้องใช้ในการจัดกิจกรรมและในบริเวณงานให้มีความพร้อมในการใช้งาน มีความปลอดภัย ติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจรหรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติกรณีเกิดไฟรั่ว ไฟดูด หรือเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งการละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าวเป็นผลโดยตรงทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกกระแสไฟฟ้าช็อตจนได้รับบาดเจ็บสาหัส จึงถือว่าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ และมาตรา ๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเหล็กดังกล่าวเป็นของผู้รับจ้างให้เช่าบูธ เหตุละเมิดจึงเกิดจากการกระทำของผู้รับจ้าง ไม่ใช่ความประมาทของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีหรือของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการจะมีข้อสัญญากับผู้รับจ้างให้เช่าบูธเป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกันต่างหาก เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการที่ไฟฟ้าช็อตผู้ฟ้องคดีเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีเอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในผลละเมิดดังกล่าว

ส่วนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี ได้กระทำละเมิดในกรณีดังกล่าวหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า เหตุละเมิดที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสเกิดจากกระแสไฟฟ้าที่อยู่ในความครอบครองของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ดังนั้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี จึงไม่ได้กระทำละเมิดในกรณีดังกล่าว

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด มาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายขอที่จะได้ชดใช้ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคตด้วย มาตรา ๔๔๕ บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาถึงตายหรือให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ถ้าผู้ต้องเสียหายมีความผูกพันตามกฎหมายจะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอกนั้นไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหม

ทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อที่เขาต้องขาดแรงงานอันนั้นไปด้วย มาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน ด้วยอีกก็ได้ สิทธิเรียกร้องอันนี้ไม่โอนกันได้ และไม่ตกสืบทอดไปถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้น จะได้รับสภาพกันไว้โดยสัญญาหรือได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อตจนหมดสติ มีการนำตัวผู้ฟ้องคดีไปเข้ารับ การรักษาที่โรงพยาบาลวิภาวดี แพทย์วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อตจนหมดสติ มีอาการ สมองขาดออกซิเจน เยื่อหุ้มสมองอักเสบ และรักษาตัวตามอาการอย่างต่อเนื่อง ต่อมา ในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการรักษาโดยการผ่าตัดสมอง (bilateral craniectomy) จากนั้น ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ทำการตรวจสมอง (CT Brain) พบว่าสมองบวม (brain edema) แพทย์ได้รักษาโดยการใส่สายระบายน้ำในโพรงสมอง (V-P Shut) จนกระทั่งวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แพทย์ได้ให้ความเห็นว่าสามารถเคลื่อนย้าย ผู้ฟ้องคดีเพื่อมารักษาตามสิทธิที่โรงพยาบาลใกล้บ้านได้ จึงได้ส่งตัวผู้ฟ้องคดีมารักษาตัวต่อ ที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลม่วงสามสิบตั้งแต่วันที่ ๖ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีรักษาตัวอยู่ที่บ้านที่อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลาเพื่อให้ความช่วยเหลือทั้งในการ รับประทานอาหารผ่านท่อสายยางให้อาหาร ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดี ถูกไฟฟ้าช็อตได้รับบาดเจ็บสาหัสจนร่างกายทุพพลภาพไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยไม่อาจคาดหมายว่าจะหายเป็นปกติได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทน ซึ่งศาลมีอำนาจ วินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔๕ มาตรา ๔๔๖ และมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามคำขอ ของผู้ฟ้องคดี ดังนี้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่ารักษาพยาบาลส่วนเกิน จากสิทธิการรักษาพยาบาลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ดังนี้ (๑) ค่าเวชภัณฑ์และ ค่าแพทย์นิติเวช เป็นเงิน ๑,๐๘๒ บาท (๒) ค่าอุปกรณ์ตกแต่งห้องพักที่บ้าน เป็นเงิน ๑,๔๘๓.๕๐ บาท (๓) ค่าตู้และอ่าง เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท (๔) ค่าเตียงผู้ป่วย ๓ ไกร์ หัวท้าย ABS ราวสโลด M&A เป็นเงิน ๑๙,๖๙๕ บาท (๕) ค่าเฟอร์นิเจอร์ เป็นเงิน ๓,๒๘๐ บาท (๖) ค่าฉากกันห้อง เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท (๗) ค่าเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำน้ำอุ่น เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท และ (๘) ค่าสายดูดเสมหะ เป็นเงิน ๒,๘๙๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

๗๖,๘๓๕.๕๐ บาท นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกไฟฟ้าช็อตได้รับบาดเจ็บสาหัสจนทุพพลภาพ ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่อาจคาดหมายว่าจะหายเป็นปกติได้ ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา เพื่อให้ความช่วยเหลือทั้งในการรับประทานอาหารผ่านท่อสายยางให้อาหารและในการ ใช้ชีวิตประจำวัน ค่าเวชภัณฑ์และค่าแพทย์นิติเวช เป็นเงิน ๑,๐๘๒ บาท ค่าใช้จ่ายเป็นค่าเตียง ผู้ป่วย ๓ ไกร์ หัวท้าย ABS ราวสโลด M&A เป็นเงิน ๑๙,๖๙๕ บาท และ ค่าสายดูดเสมหะ เป็นเงิน ๒,๘๙๕ บาท รวมเป็นเงิน ๒๓,๖๗๒ บาท จึงถือเป็นค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไป เพราะเหตุละเมิด ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นตามคำขอถือไม่ได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป เพราะเหตุละเมิด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงขอที่จะได้รับการชดใช้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดี เป็นเงิน ๒๓,๖๗๒ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับ ความเสียหายที่เป็นผลมาจากการกระทำละเมิด อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายโดยตรงในการรักษาพยาบาล แต่อย่างใด ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจึงไม่อาจเรียกได้และสูงเกินความเป็นจริงนั้น จึงรับฟังได้บางส่วน

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าใช้จ่ายในการรักษาและพยาบาล อาการบาดเจ็บ รวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นในการพักฟื้นร่างกายและต้องผ่าตัด เพื่อเปลี่ยนกะโหลกศีรษะใหม่ ทั้งต้องรักษาต่อเนื่องต่อไปอีกไม่น้อยกว่า ๒ ปี เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองด้วยการลุกนั่งและรับประทานอาหารได้เอง โดยมีค่าใช้จ่าย ประมาณเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๔๐,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อศาลได้วินิจฉัย แล้วว่า หลังจากผู้ฟ้องคดีออกจากโรงพยาบาลวิภาวดีแล้วผู้ฟ้องคดีได้กลับมารักษาตัวที่บ้านและ เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ และโรงพยาบาลม่วงสามสิบ อีกเป็นระยะ ๆ และจนถึงปัจจุบันผู้ฟ้องคดียังต้องรักษาตัวอยู่ที่บ้าน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเอง ด้วยการลุกนั่งและรับประทานอาหารได้เองเช่นคนปกติทั่วไป จึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดียังต้อง รักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องต่อไปในอนาคตอีก การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีค่าใช้จ่าย ในการรักษาและพยาบาลอาการบาดเจ็บรวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นในการ พักฟื้นร่างกายและต้องผ่าตัดเพื่อเปลี่ยนกะโหลกศีรษะใหม่ ทั้งต้องรักษาต่อเนื่องต่อไปอีก ไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ส่วนค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้เดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีต้องได้รับการรักษาต่อเนื่องและได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นคน พิกัดไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เช่นคนปกติทั่วไป แต่การที่ผู้ฟ้องคดีขอค่าเสียหายดังกล่าว เดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาทนั้นเป็นจำนวนที่สูงไป จึงกำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๒๕,๐๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๒ ปี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าขาดประโยชน์ที่มารดา ของผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๓

/รวม...

รวม ๙๐ วัน โดยมารดาของผู้ฟ้องคดีมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ได้รับค่าจ้างวันละประมาณ ๓๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๑,๕๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย หมายความว่า ในระหว่างเจ็บป่วยเพราะถูกทำละเมิด ผู้ฟ้องคดีต้องขาดประโยชน์จากการทำมาหาได้ไปเป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด ย่อมมีสิทธิเรียกเอาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่เป็นผู้กระทำละเมิดได้ ดังนั้น ค่าขาดประโยชน์ที่มารดาของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ประกอบการทำงานระหว่างที่เฝ้าดูแลผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีพึงเรียกร้องได้ในกรณีที่มีผู้ทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่กายหรืออนามัยตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔๕ และมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศาลจึงไม่กำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียโอกาสในการสอบเลื่อนชั้นจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เลื่อนชั้นเป็นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียโอกาสในการเรียนหนังสือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เป็นเงินจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ค่าเสียหายดังกล่าวเป็นค่าเสียหายที่ห่างไกลจากเหตุละเมิด และไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกค่าเสียหายดังกล่าวได้ ศาลจึงไม่กำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียโอกาสในการทำมาหาได้ หากสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาเงินเดือนขั้นต่ำ ๑๕,๐๐๐ บาท ระยะเวลาการทำงาน ๓๐ ปี เป็นเงินจำนวน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีค่าขอค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีอายุ ๑๔ ปี ๖ เดือน กำลังศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๒ และเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วย่อมสามารถประกอบอาชีพการงาน มีรายได้เช่นคนปกติทั่วไป หลังเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีมีอาการเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ต้องผ่าตัดสมอง นับตั้งแต่เกิดเหตุละเมิดจนถึงปัจจุบันผู้ฟ้องคดีกลายเป็นคนพิการ ต้องรักษาตัวอยู่ที่บ้าน และไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เช่นคนปกติทั่วไป ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา ทั้งไม่ปรากฏว่าจะสามารถรักษาผู้ฟ้องคดีให้หายเป็นปกติได้ ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียความสามารถที่จะประกอบการทำงานต่อไปได้อย่างสิ้นเชิง ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับความเสียหายโดยไม่คำนึงว่าจะต้องมีอาชีพแต่อย่างไร ผู้ฟ้องคดีต้องทุกข์ทรมานจากการผ่าตัดและทุพพลภาพ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ไปตลอดชีวิต จึงกำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเยียวายสภาพจิตใจของบิดา มารดาและบุคคลในครอบครัวเป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น มาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี

/ผู้ต้อง...

ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้ สิทธิเรียกร้องอันนี้ไม่โอนกันได้ และไม่ตกสืบทอดถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้นจะได้รับสภาพกันไว้โดยสัญญาหรือได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ค่าเสียหายอย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน หมายถึง ค่าเสียหายที่คิดคำนวณเป็นเงินไม่ได้ชัดเจน ซึ่งหมายความว่ารวมถึงค่าเสียหายทางจิตใจด้วย อย่างไรก็ตาม ค่าเสียหายดังกล่าวต้องเป็นค่าเสียหายที่สืบเนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อร่างกายหรือจิตใจของผู้ถูกระงับการละเมิดเป็นสำคัญ ดังนั้น ค่าเยียวยาสภาพจิตใจของบิดามารดาและบุคคลในครอบครัวของผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ค่าเสียหายทางจิตใจของผู้ฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีพึงเรียกร้องได้ในกรณีที่มิใช่ผู้ถูกระงับการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่กายหรืออนามัยตามมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศาลจึงไม่กำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกระงับการละเมิดชดเชยค่าอุปการะเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งดูแลผู้ฟ้องคดีมากกว่า ๑๔ ปี ๘ เดือน ประมาณปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๙๖๐,๐๐๐ บาท นั้น การทำละเมิดทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องค่าเสียหายอย่างใดได้บ้างมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔๔ มาตรา ๔๔๕ และมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบทกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีที่จะเรียกร้องเอาค่าเสียหายเพื่อการที่ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีได้อุปการะเลี้ยงดูผู้ฟ้องคดีได้ ศาลจึงไม่กำหนดค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี

จากที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกระงับการละเมิดเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๒๓,๖๗๒ บาท

สำหรับคำขอเรื่องดอกเบี้ย โดยผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกระงับการละเมิดชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกระงับการละเมิดได้ชื่อว่าผิดนัดแต่วันทำละเมิดคือวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ และเมื่อเป็นหนี้เงินจึงต้องใช้ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่โดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและกันได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละสามต่อปี วรรคสอง อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวน

/ทุกสามปี...

ทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ...” มาตรา ๗ บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ และต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๖๒๓,๖๗๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ ของต้นเงินดังกล่าว แต่รวมแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายสัญญา สัมมะณี
ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสาวฐิติลักษณ์ เกรียงเกริกไกร
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุบลราชธานี

นายรัชพล คำแพง
ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายตรีทศ นิโครธางกูร